

מדור הבחינות

אוניברסיטת בר-אילן

מינהל הסטודנטים

מספר סידורי 1337476

מס' מח': 5

שנת: תשע"ג סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1
קורס: 99 111 02 מבוא למשפט העברי

המחברת נבדקה ביום: 19.07.13

הציון: 94

חתימת המרצה: *[Signature]*

מס' סידורי 1 מתוך 1 מחברות

הוראות לנבחן

1. הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
2. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
3. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה, והוא יועמד לדין משמעתי.
4. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
5. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאו מיידיית לפסילת הבחינה.

29/3/13

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

הרחקתו מהאוניברסיטה.

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את חפיצך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשגיח/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

שנה"ל תש"ג סמסטר ב מועד א

מס' קורס 99-111-02

מחלקה משפט תאריך 11/7/13

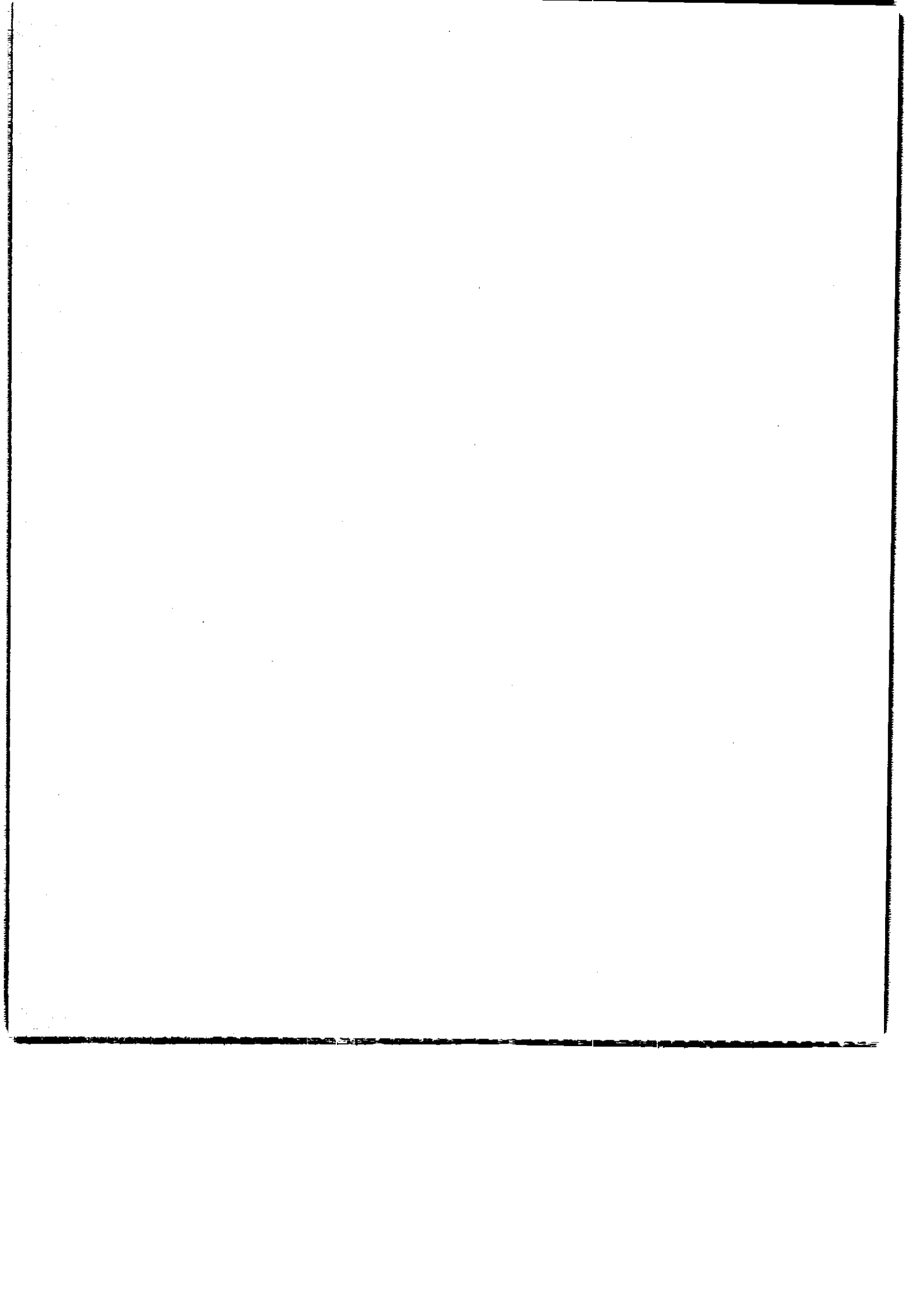
המרצה פרופ' שמואל גרין

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לבל! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

40/40

מקום יפה מאוד כל הציבור

1) יש לזון בענין הסמכות ההלכתית. ההבחנה בין שני המושגים היא מחלוקת שנמצאת בהלכה המשפטית העברית בצמח. הרב קוק בורה באופן מפורט ואולי כהוא סובר כמאמר הציבורי. הסמכות ההלכתית לא נקשרת עם יבץ אלא עם הסמכות וקבלה של הציבור. מהשעוץ חלקי אגבתי הפסוק הוא העלמה שהציבור קיבל את פסקתו. אצל צמח. היצירה היא להבטיח לאדם במקורות המשפט העברי [פרופ' אנטוניו מסיכוס עם אשה טל].

הענין תורה שבכתב - התלמוד בין הקבלה התורה של עם ישראל. הדר סיני. עם אלוהים שהתורה ניתנה בסיני והצבור מביא לעצמה שישראל יבואם "להשתתף" מהחזקה השנתית בפניה. אך לחוקק באופן התלמוד האם ישאל קבלת התלמוד בהסמכה, את הערה התורה. ואת המשום שקבלו על עצמם וצווה חרשה - מצות פורים. הדיבר לשים שאת כל התלמוד שהיו ~~לפי~~ לפי-הם מסכימים ומאשרים קבלה לניצן [הצבור קבלו].

תורה שבכתב - התורה שבכתב. תורת של חכמים, רוק חוקרה שהצורה/תקנה התפשטה ברוב ישראל. הרי שיש לה תקף ואם לא היה אומות. מסקנה - חוקא הסמכה העם מכריע, וענין חלקי הסמכות. סניא: התלמוד - התורה שאין מדע התלמוד מתייב? אלה הולכים תמיד לתלמוד, הרי יש עוד סמך (באמת - ~~הסמכה~~ סמך) מתקף הדומים שהתלמוד מתייב מכון ששם ישראל קבלו את כחוקה.

הוא קצרו בן מאה חכמי התלמוד (באמוראים) אדם יכולים לחוקק את הענינים ומעל ^{שאלו} ~~הענינים~~ הענינים, אלא חוקקה אלא חק מפני שקבלו על עצמם לא לחלוקה אלא אבות שקדמו להם.

למעשה ~~הסמכות~~ שהסמכות ההלכתית נחשבת חוקא מהסמכה העם. אע"פ זאת, הציבור איש חילוק ^{הרב} ~~הסמכה~~ קוק בענין זה, וסובר כמו מנחם חרות. הסמכה נכבד מכאן של חכמים ואילו רק מהסמכה של העם. [יש תורה מאחד המלומדים שנתנו השעור שם - עם מיני אברהם עם שינוי הפאן והוא - אין הוא הפאן. לפני שאינו בקיא ומפיק! משנה היצירה להכרחה ניתנים את הסמכה. יש אפסיר שם המשפט המופרניק. יש תפיסה העצומה עם הסמכה העם והיא - ~~הציבור~~ הציבורי של האדם. אשר אמר שחוק יקבע עם מנהלים ונחלים של הציבור. אמר שספר התקבל הציבור והחברה - יש אפסירא אמר המשפט. כל הציבור הוא לכולם המשפט, אלא כלל הכל אסור והנחיל המשפט והוא לא.

לענין תפיסת אלו, יש לזון אף בשאלת הסמכות בסאור האמת המשפטית. האם אדם צריך אסמך בקול הסמכות או אף שהוא אסור או שאלו יש אפסיר האמת ואפסירא בנשוא אפסירקה של הסמכה? (שאלה רלוונטית).

המאמרים והצמחא האבא יפה וכן הם יקראו - יש חלקים לא רלוונטיים.

סמכות חתומה: קבלה מהעם/הציבור

• תורה שבכתב

• תורה שבאף פה

• תלמוד - רמב"ם

• ~~יחס~~ יחס גמלים/אמנותיות - ר' יוסף קארו.

← אגודת הציוני של הארץ.

קשר
מלאו
אלו צרכי...

ד"ר
ספרי/הולמן

אמנת משפחה: סניחה קמ' הירוש וכו' גא

ישראל הסניחה ד"ר הולמן

שטר אס' נכר.

תעודת הסמכה

אשר שני - ככה בקופת המסנה
גיורת חמל - היתמות אחרי
שגשג - אין במתן המקום

דין בטר - לפני החורבן: הקבשה ארובה
לאחר: הפליג אום

24
30

2) אתאר בקצרה את שני הדרכים לענין בין הכור ולאתרי פחם אשורה למקומות אחרים.

התשובה: הולד הראשון של הדמה קדוש בקדושת הכור והלך זכה - יחד ג-4 ממלגה כהונה.

הכהן מקבלו שוחטו ויכלו לזכורו תוקים ממנו. במקרה שיש בו דמים אינן או קדושה ממנה לטחטח לחולין.

חלשנה ככה אחרת שהתקבלת הבית היו מערמליו על פני קדושת הכור. הם עלו עליו לכוון שנה הדיב הפסח כספ.

סבול מאד אלהים (וייתכן שהם נעמד מזהבם ומתקנים את המצוה - כך היה התקנת הפרעוה) בעקבות כך הושגו נתנה

פתרון: אם מוטלת על השם חובה להביא קרבן זולה - ממנה או לתקדים את הככור, עליו כשהוא כמלך אימון, אזולה.

החייב יטור אותו מהקדושה של הכור, וההפך לא יצטרך להביא שני קדושת אלא רק את הולד כבין זולה.

היתרצה ליוסף א. 2 האבות: 1) ממנה לתקדים אזולה עד כשהולד כמלך אלו. 2) קדושת הכור למעלה רק

כשההבחנה או ראשה יוצאים לאוויר העולם. כך היו מערמלים לפני חורבן הבית. ✓

הדבר אם נעלה ונכתב במשנה היום למעשה שני - שם א' ממנה להפסח למספת חולט כשעל לחולין את הפירוג על

כסף, והיו מעבירן אותם לאדם אחר, ^{שיתוף} ~~שיתוף~~ עמורו. במקרה שהפירוג אדם שלא חזרי שחא פסח למספת חולט.

כך היו פח מערמלים כמעשה שני בתקופת הבית. ✓

אחר חורבן הבית, לא היה ניתן להביא קדושת יותר - ולמעשה אין מקום לתקדים בהמה אזולה. אך הפירות עדיין קיימות

~~אולי התקנה נכונה~~ ואל המוססה בזה נוספת ^{א"ל} לא ניתן להשתמש, ולתפוק תולדת מהככור - פרי שיש חשש שאדם

יחזור על איסור שזולו כרת יש איסור לעמוד ולעצור את ההמה בככורה. אסור לעמוד בה על ואלו אלו כמלך לבדיה

המלכות הנצבת בתקופה ככה - חיי שיש חשש שהמלכות או בכונה, אפי' עמור עם ההמה למעשה כרת!

אז כן באו אמוראי שלם זה יחצה בר יתקלו והשתמש בהיכה שהככור מתקדם רק בצאת המזם אלו, ויתרם

ההכה שאם יש בו מום חר' שחא וצ' לחולין. וקרה לפני שרום אורגה ההמה וצ' לאוויר העולם - ~~אולי~~

נעל בהלום וכך תצאו מקדושת הכור.

הדבר לא התקבל. הכל רחבו ההכה והרבה העשצו זה.

יש לנו עובד שני העולות לענין ננו: למיתת חמול - ההשתתפה עם ההיסורה, וואט לאט התרחבה ונפית לשהו המוני ולאסבי

התנה ומפתח על בזית סבצפיות של אנשים (תנויות למקואת חרשים וע') עד שהפסח למעלה היוו. בתזין זה אין חלו

חלמה להעלה אחר החורבן. אז ניתן אומר שהעולות בין הכור לפני החורבן הייתה למעלה אנשי ואמה והתחיל אז

יש עולו. 1

הענין הישיר

כצדה טאה של רצון לפני ואחר החורבן וכן הלוואק (מעלה לני ופחצול)

אם בא חסר אגלו של הכולה ההיסוריה (אחר ושלמה) בסופנים לעולה

קשורה עם מום רחל אפורה לקיומה כמך הלוונטור בה עוסקים.

~~הציון~~ הציון והטו פולט - צמחי אטלר

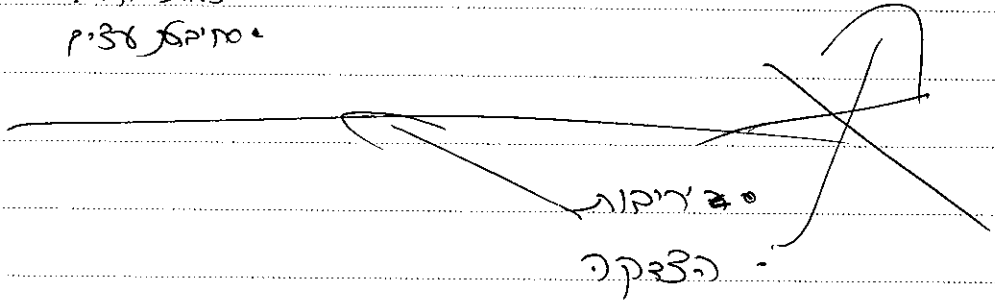
מיצור חסיסו - חלפן כספית

אפנים עלווה הציון :

הסלף זמל

• מיצור חסיסו

• סזיקאן עזים

אין ה'חזק נכח'

הערה נוספת לכותרת קרקעות בשנת השמיטה, אשר גייס א. בן. מנצח שצורק צדו של סמי שטאו בארצו, ושם לא באו ישיבה יור. המצוה רכבי שיש שהעלמה בפרו - ולכן התקינו היצירה זו, שאם הייתם משימתו צורך שם לא הפגן שפגש את, ואנשים שלא קימו המצוה. אם חל אדם אפוא לא צריך להפגן (כמו בכור ש' צ' התעצבות)

ישנם שני תיאורים בענין הגישה הפורמלית להגישה הפנימית. הגישה הפורמלית (המבטא את הצורה החיצונית של דבר) היא הגישה הפנימית (המבטא את המהות של דבר) והיא הגישה הפנימית. אולם ראו! להשתמש ס. א. אין צורך לפרט משימה כזו! לשיטה זו הערה היא בסדר והיא להשתמש בה. זאת משום שהערה פירושה שימוש בלשון פנים חכמים אף שיש להגיד ולצא להיא הפך משימה ממשותפת החוק. במקרה שמתעורר בלשון פנים חכמים אולי האין המצוה - הצדק ואורן וניתן להשתמש בהערה.

הייתה הערה - (מבטא את המהות של דבר) אומרת שיש צורך לתפוס את המצוה ולקיים את החוק ולא אנוסר למצוא פרוצדורות ודרכים אחרות ליישם אותה. הערה היא דבר לא אמור ויש אנוסר להימנע ממנו, כי אולי זה אפשרי.

הדון על שאות הערה האמורה ע"י הרה קוק בשאלת מטרות קרקעות בשנת השמיטה (גישה ערכית) ולא האמורה ע"י מגיסר אהיתר המכירה החזקת (גישה פורמליסטית)

* (כאשר מבטא את המצוה) קרקעות הארץ, שאלת האמנות בעניות: (מכירה או לאמירה להפקיד) הרישום האמריקני (פבר ד' חקקה של הרה בחוקין) וכו'. חתומים אלו: תרצה שהמשיק אף חתום משהה שמונה מצוה וכו' וכו'...

3) הדון הפשט של הרה"ק חזקו שנת אפנת את פירות חמירו אף אם זה ברוך באמירת הפירות והשנת פועלים. אסור למנוע את הפירות שלך בשעה ובמקום לית של אתר ואחסון את פירות.

עם זאת, והרה"ק. משתמש בציונות. מדינת חסידות. חלוצים אחרים כד: פרו. יפנו ויטבו אברהם. מדון הרה"ק משתמש בה"מדינת חסידות. יש לחזק מהו "אפנים ומשנת הדון" והחסידים לבין "מדינת חסידות". אפנים מוסא בלתי חסידים ^{הם} כאשר שנים נעם: א. השבת אברהם. חלוצים הרה"ק איתנים הם שרבה נכרים. ב. מחיבת צדק כאשר לפניהם הרה"ק שאינה לפניהם. בשני המקרים התלווה למשתמש באומנות "אפנים ומשנת הדון". אך לא תמיד זה האומנות אלא פועלים "מדינת חסידות". כבודות: ההדגש הוא הציוני לירידה או צדקה. (ראו אה"ט!)

4) מקרה השולחן - חלפן כספים שהביאים או מטבעות שיעריק את שו"ים. אם אדם שזה יש לו כמה ימים לתור חלפן ולקבל

TRUCK WEIGHT

ANTON GILDE

